

[Undervisningsministeren.]

ikke blande mig i ved denne lejlighed — at stemme for et lovforslag. Det rigtige bagstræv er repræsenteret af de to fløje, som det så tit sker her i salen, når vi skal drøfte saglige spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Sigsgaard støtter sig bl. a. på en mindretalsudtalelse fremsat af rektor Paaskesen. Jeg vil gerne sige om den mindretalsudtalelse, som flere har været inde på — nu er det lidt ubehageligt i og for sig for mig at skulle diskutere en mindretalsudtalelse af en seminarirektor ved en lejlighed, hvor han ikke kan tage til genmæle — at der er ingen af os, der ikke ved, at rektor Paaskesen i meget høj grad var fader til den lov, vi her er ved at ændre, og det kan måske give en lidt træg indstilling over for, om det nu er nødvendigt at udskifte den pågældende lov. Denne grund foreligger ikke for det ærede medlem hr. Sigsgaard til at lægge sig på samme linje og holde igen på de fremskridt, som vi i dag kan se er nødvendige netop på baggrund af de fremskridt, der er sket i skolen, og på baggrund af, at den nuværende lov ikke slår til.

Det er interessant at se, at seminarirektor Paaskesen et par steder begrundet sin modstand mod den nye lov netop med, at vi i øjeblikket er inde i en meget kraftig skoleudvikling, men den kan vi ikke regne med fortsætter; der kommer et roligere tidspunkt, og når det roligere tidspunkt kommer, skal vi til at lave lærerlov. Jeg vil nok sige, at hvis man på baggrund af det, vi har oplevet siden 1958, tror, at der lige det første par dage kommer en roligere skoleudvikling, så tror jeg, man for alvor tager fejl.

Det ærede medlem hr. Sigsgaard var også inde på, at man burde ikke se dette lovforslag igen, før hele den fremtidige skoleudvikling var kulegravet. Det ville måske være meget nyttigt ud fra visse synspunkter, om vi kunne sætte den samlede skoleudvikling og uddannelsesudvikling i stå i nogle år og så give os til at kulegrave det hele og lægge det hele på bordet, men det lader sig ikke gøre i praksis. Vi kan godt lege med tanken i teorien, men alt imens foregår udviklingen vældig hurtigt, og det lader sig ikke gøre at lade en ny lærerlov afvente det øjeblik, da hele

vor uddannelse er kulegravet og skabt i nye former. Mens vi gør det — og det siger jeg også foranlediget af nogle af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Poul Hartling anførte om de forskellige lærerloves levetid — mens vi arbejder med uddannelsesproblemerne, vil vi se, at inden vi får trykt den løsning, vi langt om længe har fundet frem til, så er nye løsninger påkrævet.

Vi skal altså holde helhedssynspunktet i forgrunden, vi skal søge at koordinere, hvor vi overhovedet kan, vi skal have målsætninger i vort arbejde, som det ærede medlem var inde på det, men vi kan ikke sige: nu standser vi udviklingen på de forskellige felter, indtil vi har fået det hele afklaret. For med den fart, der er på udviklingen i øjeblikket, bliver det ikke afklaret. Derfor må vi alene af den grund sørge for, at vi i de love, vi skal lave, hvoraf denne er én, hele tiden holder os retningen, målsætningen, helhedssynspunktet for øje.

Jeg kan altså ikke modtage den opfordring, som det ærede medlem hr. Sigsgaard sammen med det ærede medlem hr. Bækgaard på de to partiets vegne kom med om, at vi skal udsætte sagen til behandling i en fjern fremtid.

Det ærede medlem hr. Westerby nævnte nogle synspunkter på det ærede medlem hr. Diderichsens vegne; jeg bør jo vente med at drøfte dem til efteråret, når det ærede medlem hr. Diderichsen kan tage del i diskussionen. Jeg kan sige, at jeg er ikke enig i den meget stærke læggen vægt på det kundskabsmæssige som det, der absolut skal have fortrinnet. Jeg mener, at vi her må søge at finde balancen, ligesom vi skal søge at finde balancen mellem helhed og specialisering, som også det ærede medlem mente.

I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Lembourn fremkom med, skal jeg sige et par ord. Det ærede medlem citerede også rektor Paaskesen, der havde sagt, at lovforslaget byggede ensidigt på et effektivitetsprincip. Det glæder mig, at det ærede medlem selv sagde, at det vistnok var en lille smule stærkt udtrykt. Det kan i hvert fald ikke bygges på det, der står i lovforslaget — så skal jeg i øvrigt ikke sige, hvad rektor Paaskesen bygger det på.

Men det ærede medlem var navnlig i